

[Margrete Auken]

læg mærke til, at denne holdning selv dér ikke er os ukendt. Inden for hospitalsvæsenet har vi den. Her er det almindeligt accepteret, at alle ressourcer sættes ind for at bevare liv. Og det skønt en meget stor del af disse ressourcer ikke formår meget andet end at ud-sætte døden få måneder. Der kunne være god grund til at tage vores hospitalspolitik op til overvejelse, til skøn og afvejning. Når man i almindelighed viger tilbage for at gøre det, hænger det sammen med, at en sådan afvejning rejser meget vanskelige etiske problemer. Det er forståeligt og sympatisk, at man kvier sig ved at skønne og afveje, selv om jeg ikke er sikkert på, at det er rigtigt.

Men på denne baggrund er det helt ufatteligt, at man mener, at børns sikkerhed kan gøres til genstand for skøn og afvejning. Her er der nemlig ingen tvivl om nytten af udgifterne, ingen etiske vanskeligheder ved at vælge side. Krise eller ikke krise: børn og biler er en dårlig blanding, og det er bilerne, der skal væk, ikke børnene, uanset prisen.

Vi vil gerne høre, om regeringen deler vores opfattelse, og i bekræftende fald, om den også er villig til ikke alene at friholde dette område for nedskæringer, men også at forøge investeringerne betydeligt.

Hanne Engberg (SF):

Danske børn oplever ikke kun den danske hverdag. De bliver, fra de er ganske små, gjort bekendt med, at de lever i en større verden, og det er kun godt.

Det børneår, der nylig er afsluttet, blev til på opfordring fra FN, der samtidig kunne fejre 20-året for erklæringen om barnets rettigheder. Disse rettigheder går som bekendt ud på, at alle børn i verden har de samme rettigheder, at de skal nyde særlig beskyttelse og gennem lovgivningen have adgang til at udvikle sig fysisk og psykisk på sund og normal måde, at de har ret til et navn og til et land at bo i, ret til et sted at være, ret til, at andre hjælper dem, hvis de er anderledes udviklede end normale børn, ret til kærlighed og til undervisning, ret til at lege og til at leve i fred.

Disse mange rettigheder var det, børneåret skulle konkretisere nationalt og internationalt. Også i Danmark har der været sat et stort arbejde i gang. Mere end 150 lokalkomiteer har fungeret, samlet materiale om

børns betingelser i Danmark og i andre lande og stillet krav om ændringer for børn. En børneavis er blevet udsendt, og sammenkomster for børn og voksne er blevet arrangeret. Så vidt, så godt. Nu står vi ved årets slutning, og de mange gode initiativer skulle jo nødvendigvis glemmes, de mange ønsker vel ikke gemmes væk igen.

Danske børn har i særlig grad benyttet lejligheden til at beskæftige sig med u-landsbørns forhold. Der er til det formål udgivet glimrende hæfter og billedserier, som børn i skoler og andre steder har beskæftiget sig med. Danske børn har også taget det krav op, som FN har formuleret, at børnerettighedserklæringen kan blive en konvention, der arbejdes konkret med fra FN's side. Til det krav har den danske regering officielt svaret FN, at det må forberedes omhyggeligt, da erklæringen mangler den klarhed og præcision, der er ønskelig ved en formulering af lovmæssigt bindende traktater.

Men nogle af børnegrupperne herhjemme har faktisk arbejdet med klaring og præcisering af erklæringen, og det er disse krav, jeg gerne på børnegruppernes vegne vil gentage her, for at børneåret nationalt og internationalt også kan få betydning i Danmark efter forslag fra danske børn selv.

På Københavns FN-forbunds konference om børns rettigheder, der blev afholdt i Helsingør i Oktober, og hvor der også deltog børn, blev følgende ønsker til den danske regering formuleret:

1. At regeringen arbejder for, at FN opretter en stilling som højkommissær for børns rettigheder.
2. At regeringen blandt de danske konsulenter i u-landsarbejdet ansætter én, der skal sikre, at danske bistandsprojekter tilgodeser børns særlige interesser i udviklingslandene.
3. At regeringen sørger for, at vi i Danmark får en børneombudsmand til at tage sig af børns klager og ønsker.

Alle tre ønsker peger i retning af, at børns rettigheder skal tages mere alvorligt i lovgivningen.

Børneårets arbejde med u-landsproblemer, som jeg her har skitseret, må munde ud i en opfordring til den danske regering om at sørge for, at børneårets aktiviteter kan fortsætte. Det vil sige, at der skabes økonomiske muligheder for, at de ca. 150 lokale børnekomiteer kan fortsætte, at deres arbejde kan blive ko-